

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamus teemal „Ettepanek: nõukogu määrus, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks; Ettepanek: nõukogu määrus, ühise põllumajanduspoliitika muudatuste kohta, muutes määrusi (EÜ) nr 320/2006, (EÜ) nr 1234/2007, (EÜ) nr 3/2008 ja (EÜ) nr [...] /2008; Ettepanek: nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1698/2005 Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta”

KOM(2008) 306 (lõplik) – 2008/0103 + 0104 + 0105 (CNS)

(2009/C 100/21)

18. juunil 2008 otsustas nõukogu vastavalt Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklitele 36 ja 37 konsulteerida Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteega järgmises küsimuses:

„Ettepanek: nõukogu määrus, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks;

Ettepanek: nõukogu määrus, ühise põllumajanduspoliitika muudatuste kohta, muutes määrusi (EÜ) nr 320/2006, (EÜ) nr 1234/2007, (EÜ) nr 3/2008 ja (EÜ) nr [...] /2008;

Ettepanek: nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1698/2005 Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta”

Asjaomase töö ettevalmistamise eest vastutav põllumajanduse, maaelu arengu ja keskkonna sektsioon võttis arvamuse vastu 8. oktoobril 2008. Raportöör oli Frank van Oorschot ning kaasraportöörid olid Seppo Kallio ja Hans-Joachim Wilms.

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee võttis täiskogu 448. istungjärgul 21.–23. oktoobril 2008 (23. oktoobri istungil) vastu järgmise arvamuse. Poolt hääletas 117, vastu hääletas 28, erapooletuks jäi 18.

1. Järeldused ja soovitused

1.1. 20. mail 2008 avaldas Euroopa Komisjon ettepanekud täiustada ühist põllumajanduspoliitikat (ÜPP) eesmärgiga tagada selle võimalikult hea toimimine laienenud Euroopa Liidus ja muutavas rahvusvahelises keskkonnas. Seda nimetatakse tervisekontrolliks.

1.2. Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee on seisukohal, et ÜPP tervisekontrolli arutelu käigus tuleks paremini käsitleda ÜPP ees seisvaid mitmekesiseid ülesandeid (muu hulgas Euroopa põllumajandusmudelit ning keskse küsimusena toiduainetega kindlustatust). Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee rõhutab seega vajadust sobiva põllumajanduspoliitika järele ELi tasandil nii lühikeses kui ka pikemas perspektiivis, millele oleksid tagatud piisavad rahalised vahendid. See nõuab oletatavalt summasid, mis on varasemaga (vähemalt) samal tasemel. ÜPP vajalikkust ja üksikute meetmete mõttekust tuleks kodanikele paremini selgitada, nii et ei oleks pidevat arutelu rahaliste vahendite üle.

1.3. Komitee meenutab oma varasemat arvamust ühise põllumajanduspoliitika tuleviku kohta, milles ta märgib, et põllumajandustootjad peavad praegu kohanema keerulise üleminekuperioodiga. Seetõttu leiab komitee, et pidades silmas põllumajanduse multifunktsionaalset rolli, peaks tervisekontrolli peamine eesmärk olema ühise põllumajanduspoliitika rakendamise lihtsamaks ja sirgjoonelisemaks muutmine ning turu ja ühiskonna uutele väljakutsetele vastamine.

1.4. Komitee leiab, et ka edaspidi tuleb põllumajandustootjatele maksta hüvitisi, et korvata mitmekülgset tööd, mida turg ei kompenseeri. Samas leiab komitee, et varasemal toodangul põhinevate maksete õigustamine muutub keerulisemaks. Liikmesriikidel tuleks lubada oma makseid kohandada kindlasummalisema toetuse suunas. Selles osas peaks toimuma ulatuslik arutelu ÜPP kontekstis pärast 2013. aastat. Liikmesriikidel peaks olema võimalik määratleda piisav üleminekuperiood, et vältida põllumajandustootjate raskesse olukorda seadmist. Tuleks lihtsustada nõuetele vastavuse reegleid ja vältida topeltkontrolli.

1.5. Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee nõustub edasise toetuse lahutamisega toodangust, et anda põllumajandustootjatele põllumajandusega tegelemisel vabad käed. Siiski ei tohiks liikmesriikidelt nõuda toetuste lahutamist toodangust, et säilitada tundlikke sektoreid või piirkondi, eeldusel, et see ei too endaga kaasa turumoonutusi. Komitee toetab artikli 68 eesmärke, kuigi kõnealune artikkel ei lahenda kõiki probleeme. Mõnel juhul on vaja suuremat paindlikkust. Liikmesriigid peaksid enne kõnealuse meetme rakendamist hoolikalt uurima põllumajandustootjatele tehtavate maksete ümberjagamise tagajärgi.

1.6. Komitee leiab, et kõigepealt tuleks muus kui pakkumismenetluse osas uurida praeguse sekkumiskava kohandamist. Komitee kutsub üles välja töötama uusi vahendeid säästva turvaabinõu loomiseks. Lisaks teeb komitee ettepaneku säilitada

maa tootmisest kõrvalejätmise süsteem, kohandades kesa osakaalu vastavalt turusuundumustele.

1.7. Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee kutsub üksikasjalikumalt hindama piimaturu võimalikku edasist arengut ja tagajärgi, enne kui langetatakse lõplik otsus kaotada piimakvootide süsteem 2015. aastal. Komitee kutsub komisjoni üles täpsemalt sätestama kavandatud meetmeid piimatootmise säilitamiseks haavatavates piirkondades ning selgitama nende finantstagajärgi ja rahastamist. Enne sellise strateegia esitamist ei saa komitee nõustuda kvootide kavandatud suurendamisega. Komitee soovib luua Euroopa piimavõrgustiku, et kohandada pakkumine tarbimisega, kindlustada tootjate sissetulek ning tagada piisav arv piimakarjakasvatajaid kogu Euroopas. Sellise võrgustiku loomine tagaks uue jõuvahekordade tasakaalu tööstuse, tootjate, turustajate ja isegi tarbijate vahel.

1.8. Komitee tunnustab Euroopa Komisjoni mainitud kliima, vee, taastuvate energiaallikate ja bioloogilise mitmekesisusega seotud uusi väljakutseid, mis vajavad selgelt täiendavat rahastamist teise samba vahenditest. Neid uusi väljakutseid saab rahastada vaid toetuste ümbersuunamise kaudu, sest olemasolevad vahendid on kuni 2013. aastani eelarves muuks otstarbeks eraldatud ning uute, täiendavate rahastamisallikate leidmine ei ole tõenäoline.

2. Sissejuhatus

2.1. 20. mail 2008 avaldas Euroopa Komisjon nõukogu määruste ettepanekud ühise põllumajanduspoliitika mitmete muudatuste kohta (KOM(2008) 306/4). Selle nn tervisekontrolli peaesmärk on hinnata 2003. aasta ühise põllumajanduspoliitika reformi elluviimist ning käsitleda reformiprotsessis tehtavaid muudatusi, mida peetakse vajalikuks poliitika edasiseks lihtsustamiseks, mis võimaldaks haarata kinni uutest turuvõimalustest ning teha ettevalmistusi turul ja ühiskonnas tekkivate uute väljakutsetega toimetulekuks.

2.2. Lisaks tervisekontrollile on vaja arutada ka ühise põllumajanduspoliitika arengut pärast 2013. aastat, et lahendada põllumajanduse, ühiskonna ja põllumajandusliku väärtusahela ees seisvaid uusi probleeme.

3. Toiduainete muutuv olukord maailmas

3.1. Kolmekümne aasta jooksul on põllumajandustoodete hinnad püsihindades olnud languses. 2007. aastal toimus teatud põllumajandustoodete hindade ootamatu ja järsk tõus. Selle hinnatõusu olulised põhjused olid suurenev ülemaailmne nõudlus, väga väikesed varud ning ilmastikutingimustest tingitud kehv saak. See avaldas omakorda mõju loomakasvatajatele, kes pidid toime tulema kõrgete söödahindadega. Siiski hakkavad põllumajandustoodete hinnad taas langema. 2007. aasta sügise ja 2008. aasta aprilli vahelisel perioodil langesid piimahinnad umbes 30 % ja nisuhinnad umbes 20 %.⁽¹⁾ Selle näite juurde jäädes: kõnealune olukord koos suurenevate kuludega tähendab seda, et põllukultuuride tootjate sissetulek langeb 2008. aastal eeldatavasti 16–24 % võrra. Püsihindades jäävad põllumajandustoodete hinnad ikkagi 1973. või 1979. aasta naftakriisi aegsest tasemest allapoole.⁽²⁾

3.2. Viimaste kuude arengud näitavad selgelt, et põllumajandustoodete puhul on jõutud muutuvate hindade ajajärku, mis ei ole hea tarbijatele, kes seisavad vastamisi põllumajandustoodete kõrgemate hindadega, ega põllumajandustootjatele ja toiduahela sidusrühmadele, kes peavad pidevalt oma investeeringuid kaaluma. Selle olukorraga tuleb arvestada kõigis tulevast põllumajanduspoliitikat käsitlevates aruteludes, kui soovitakse säilitada toiduainete kindlustatuse eesmärki.

3.3. Arvestades nõudluse suurenemist toiduainete järele kogu maailmas, eeldatakse, et tõenäoliselt ei lange toiduainete hinnad lühikeses ega keskpikas perspektiivis oma endisele tasemele, kuid samas on oodata tootjahindade suuremat kõikumist.

3.4. Tarbekaupade kõrgemate hindade mõju tarbijahindadele on piiratud põllumajandusliku toormaterjali kulude väheneva osatähtsuse tõttu toiduainete tootmise kuludes võrreldes energia- ja tööjõukuludega. Näiteks nisuhind moodustab vaid 4 % leivapätsi hinnast.⁽³⁾ Pealegi on toiduainetele tehtavate kulutuste osakaal majapidamise kogukuludes madal (umbes 14 % 27-liikmelises ELis). Komitee on seisukohal, et põllumajandustootjate ja tarbijate huvides on vaja toiduahelat ratsionaliseerida.⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Tervisekontrolli ettepaneku tutvustus põllumajanduskomisjonis 20. mail 2008.

⁽²⁾ Euroopa Komisjon: „What caused the present boom in agricultural prices?”

⁽³⁾ Mariann FISCHER BOEL kõne: „Toit, sööt või kütus”, Berliin, 18. jaanuar 2008.

⁽⁴⁾ Komitee käsitleb teemat täiendavalt ettevalmistavas arvamuses „EL ja ülemaailmne toidunappus”.

3.5. ÜRO toidu- ja põllumajandusorganisatsiooni (FAO) tuleb tõhustada toiduainevaldkonna juhtimiseks. Alates sellest, kui põllumajandusküsimused kuuluvad Maailma Kaubandusorganisatsiooni pädevusse, on põllumajandussüsteemide ebavõrdsuse tase tõusnud. Muutuma peab mõtteviis: põllumajandussektoril tuleb võimaldada korraldada oma tegevust globaalsel tasandil arutelufoorumi raames, kuhu kuuluvad riiklikku põllumajandust kõige ulatuslikumalt esindavad – ja mitte tingimata kõige jõukamad – organisatsioonid.

3.6. Komitee on seisukohal, et ÜPP tervisekontrollis tuleks arvesse võtta nimetatud muutusi maailma toiduainete olukorras. Selles osas peaksid põllumajandustootjad olema võimelised jätkama oma multifunktsionaalset rolli Euroopa põllumajandusmudeli raames.

4. Üldised märkused

4.1. Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee tuletab meelde oma esialgset arvamust⁽⁵⁾ teemal „Ühise põllumajanduspoliitika praeguse olukorra hindamine ja selle tulevik pärast 2013. aastat“. Nimetatud arvamuses märgib komitee, et põllumajandustootjad ja ka töötleva tööstuse ettevõtted peavad hetkel kohanema keerulise üleminekuperioodiga. Valmisolek kohandada uute turutingimustega ettevõtlikul moel on suur eeldusel, et peetakse kinni reformide käigus antud lubadustest ning pakutakse piisavat õigus- ja planeerimiskindlust. Komitee leiab, et eelkõige tuleb tervisekontrolli käigus üle vaadata, millistes valdkondades on tarvis olemasolevaid õigusakte kohandada, et

— lihtsustada rakendamist ja muuta see selgemaks;

— kõrvaldada takistused juba kokkulepitud reformimeetmete sihipäraselt rakendamisel.

Lisaks nimetatud teemadele tunnistab komitee, et ELi ees seisavad uued väljakutsed, millega toimetulemisel võib põllumajandustootjatel olla oluline roll, ning et toiduaineturu olukord vajab uusi lahendusi.

Siiski peaks tervisekontrolli võtmesõna olema stabiilsus turukorralduse, lihtsustamise ja kohandamise kaudu.

4.2. Samuti on oluline, et tervisekontrolli meetmed tagaksid Euroopa põllumajandusmudeli edasise arengu ja võimaldaksid põllumajandustootjatel täita oma multifunktsionaalset rolli, et:

— vastata maailma kõige rangematele toiduohutuse ja -kvaliteedi, keskkonnakaitse ja loomade heaolu normidele;

— hoida maastikku ja säilitada loodust;

— anda oluline panus tööhöivesse, säilitada põllumajandustootmine ja maaelu elujõulisus ELi kõigis piirkondades;

— hoida maapiirkonnad asustatuna, vältides põllumajandusmaade väljalangemist tootmisest.

Komitee on seisukohal, et komisjoni ettepanekud sisaldavad võrreldes praeguse olukorraga põhjalikke muutusi. Need muutused vajavad üksikasjalikku käsitlemist.

5. Tervisekontrolli meetmed

5.1. Ühtne otsemaksete kava

5.1.1. Euroopa Komisjon teeb ettepaneku lubada liikmesriikidel kohandada oma ühtse otsemaksete kava mudelit järkjärgulise liikumisega toetusõiguste kindlasummalisemate maksemäärade suunas, et muuta ühtne otsemaksete kava tulemuslikumaks ja tõhusamaks. Ettepanekud hõlmavad paralleelselt ka mitmeid ühtse otsemaksete kava rakendamise lihtsustamismeetmeid.

5.1.2. Euroopas muretsetakse üha enam säästvuse pärast. Kaubandust mittepuudutavate küsimuste arvestamises rahvusvahelistes kokkulepetes puuduvad edusammud, ehkki see on äärmiselt oluline, kui soovitakse vastu tulla kodanike soovidele. Peale selle väheneb jätkuvalt ELi piiride kaitse. Nende väidete põhjal on Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee seisukohal, et põllumajandustootjatele antav võimalus katta ühtsete otsemaksete abil säästva tootmise kulud, mida turg ei hüvita, on ülimalt oluline nii Euroopa põllumajandusmudeli tagamise kui ka põllumajandustootjate sissetuleku kindlustamise seisukohast pärast 2013. aastat. See peab jääma selgelt ÜPP ülesandeks.

⁽⁵⁾ ELT C 44, 16.2.2008, lk 60.

5.1.3. Komitee leiab, et ka edaspidi tuleb põllumajandustootjatele maksta hüvitisi, et korvata mitmekülgset tööd, mida turg ei kompenseeri. Samas muutub keerulisemaks varasemal toodangul põhinevate toetusmäärade õigustamine. Liikmesriikidel, kes seda veel teinud ei ole, tuleks ajavahemikul 2009–2013 lubada kohandada oma riiklike ülemmäärasid ühtsema toetusmäära suunas või vähemalt alustada sellega 2013. aastal. Enne seda peaksid liikmesriigid hoolikalt uurima nimetatud kohandamise tagajärgi põllumajandustootjate sissetulekutele, kohanemisvõimele ja vajadusele pikaajalise planeerimis-kindluse järele. Kui otsustatakse sellise lähenemisviisi kasuks, siis peaks liikmesriikidel olema kindlasti võimalik määratleda piisav üleminekuperiood, et teistsuguses olukorras investeringuid teinud põllumajandustootjad ei satuks raskustesse.

5.1.4. Enamikes liikmesriikides kasutatav ühtse pindalatoetuse kava on kergesti hallatav, kuid see võib olla ka liigselt lihtsustatud, kui vaadelda aktiivsete põllumajandustootjate (puu- ja köögiviljad, loomakasvatus, tubakas jne) toetamist mõistlikul viisil põllukultuuride sektoriga võrreldes. Keskpikas perspektiivis tuleks leida tasakaalustatum lahendus nt ühtse otsemaksete kava raames, kasutades teisi olemasolevaid vahendeid või uusi üleuroopaliselt arendatavaid vahendeid.

5.1.5. Toetuskõlblik peaks olema kogu maa uutes liikmesriikides, mis toetuse taotlemise ajal vastas headele põllumajandus- ja keskkonnatingimustele.

5.2. Nõuetele vastavus

5.2.1. Euroopa Komisjon soovib lihtsustada ja parandada vastavusnõuete suunamist. Komisjon teeb ettepaneku tühistada teatavad nõuded, mis ei ole seotud põllumajandustootja vastutusega, ning võtta kasutusele uued head põllumajandus- ja keskkonnatingimused.

5.2.2. Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee toetab seose säilitamist ühtsete otsemaksete ja põllumajandustegevusega seotud ELi standarditest kinnipidamise vahel nõuetele vastavuse kaudu. Komitee tervitab komisjoni ettepanekuid nõuetele vastavuse tingimuste ühtlustamiseks. Samuti on selge vajadus muuta nõuetele vastavus lihtsamaks, eelkõige selgitades reegleid, võttes kasutusele nn vähese tähtsuse reegli ning vähendades põllumajandusettevõtetesse tehtavate kontrollkäikude arvu. Samuti tuleks vältida topeltkontrolli, nagu näiteks auditid kvaliteedi tagamise süsteemi raames.

5.2.3. Põllumajandus on olulise tähtsusega sektor, mis pakub palju töökohti kogu ELis. Tuleb teha jõupingutusi, et vähendada õnnetusjuhtumite arvu põllumajandustootmises ja soodustada oskustööjõu olemasolu. Seetõttu leiab Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee, et tööohutuse teatud aspektid põllumajandusettevõtetes on väga olulised, st masinate kasutusjuhendid, hügieen ja ohtlike materjalide sobiv ladustamine. Need peaksid olema reguleeritud riiklike sotsiaalvaldkonna õigusaktidega ning võiksid olla hõlmatud nõuetele vastavuse kasutusalas. Põllumajandustootjate stimuleerimiseks soovib komitee laiendada ELi sotsiaalfondi võimalusi tööohutuse ja tööalaste oskuste valdkonnas.

5.2.4. Kooskõlas eesmärgiga muuta nõuetele vastavus tõhusamaks ja siduda otsesemalt põllumajandustootmisega leiab Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee, et kohustuslikud majandamisnõuded taimekaitsevahendite turuleviimise kohta ei kuulu põllumajandusettevõtete vastutusalasse ning need tuleks seega tühistada.

5.2.5. Komitee kutsub üles tegema heade põllumajandus- ja keskkonnatingimuste rakendamise mõju-uuringu enne nendes uute elementide lisamist. See uuring peaks hõlmama mõju põllumajandustootjatele ning ka halduskoormust. Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee on seisukohal, et maa tootmisest kõrvalejätmise, puhverribade ja maastikuelementidega seotud keskkonnavalade kasu tuleks säilitada ka siis, kui soovitakse kaotada kohustuslik tootmisest kõrvalejätmine. Kui seda soovitakse tagada vabatahtlike meetmetega maaelu arengu raames, siis peavad olema olemas vastavad stiimulid, mida praegu ei ole. Nimetatud meetmed tuleks vastavalt hüvitada.

5.2.6. Uutele liikmesriikidele peaks kehtima erilähenemisviis. Nõuetele vastavuse süsteemi tuleks juurutada järk-järgult, pidades meeles, et ka otsetoetuste süsteemi juurutatakse järk-järgult. Uued liikmesriigid peaksid täieliku nõuetele vastavuse kehtestama siis, kui nad jõuavad 100 %-liselt ühtse pindalatoetuse kava tasemele.

5.3. Toodanguga osaliselt seotud toetus

5.3.1. Euroopa Komisjon märgib, et toetuste lahtisidumine on võimaldanud põllumajandustootjatel turusignaale paremini ja säästvamal viisil vastata. 2003. aasta ühise põllumajanduspoliitika reformi ajal otsustati võimaldada liikmesriikidel säilitada toodanguga osaliselt seotud toetuste teatud tase mõnes sektoris. Komisjon rõhutab, et kahe süsteemi rakendamine ei ole lihtsustamisele kaasa aidanud. Komisjon teeb ettepaneku võimaldada liikmesriikidel säilitada toodanguga seotud lisatasud vaid ammlemade, lamba- ja kitseliha puhul.

5.3.2. Komitee on skeptiline toetuste edasise lahtisidumise suhtes liikmesriikides, mis säilitavad tootmisega osaliselt seotud toetused, et võimaldada suuremat turule orienteeritust. Komitee on teadlik sellest, et mõnel juhul võib toetuse lahutamine tootmisest põhjustada teatud laadi või teatava piirkonna tootmise kadumise, mis toob kaasa tõsised tagajärjed keskkonnale, maapiirkondade majandusele ja tööhõivele. Nimetatud probleemide lahendamiseks peaks saama kasutada artiklit 68. Liikmesriikidelt ei tohiks nõuda toetuse lahutamist toodangust. Toodanguga seotud toetused ei tohiks tekitada turumoonutusliikmesriikide vahel.

5.4. Eritoetus

5.4.1. Euroopa Komisjon teeb ettepaneku laiendada (praegust) artiklit 69 mitmetele eesmärkidele, käsitledes muu hulgas teatavate sektorite põllumajandustootjate ebasoodsat olukorda teatud piirkondades ning toetusõiguste täiendamist ümberkorraldatavatel aladel. Ühtset otsemaksete kava rakendavad liikmesriigid võivad praegu jätta kuni 10 % oma riigieelarve ülemmäärast keskkonnakaitse või põllumajandustoodete kvaliteedi ja turustamise parandamisega seotud meetmeteks.

5.4.2. Komisjon leiab, et muudatused tavapäraistes turuvahendites ja nihe tootjate otsese toetamise suunas on esile kutsunud arutelu erinevate riskijuhtimisviiside üle, mille käigus on tehtud kindlaks, et hinna- ja tootmisrisk on kaks peamist sissetulekut mõjutavat allikat. Komisjon teeb ettepaneku, et liikmesriigid võiksid saagi kindlustamisel kasutada artiklit 68 ning taime- ja loomahaiguste puhul investeerimisfondide.

5.4.3. Komitee toetab artiklis 68 nimetatud eesmärke, kuigi kõnealune artikkel ei ole lahendus kõigile võimalikele probleemidele. Komitee nõustub suurema paindlikkusega artikli 68 kasutamisel tingimusel, et põllumajandustootjate positsiooni tugevdamiseks kasutatakse kõiki täiendavaid fondide. Komitee leiab, et mõnel väga konkreetsel juhul võiks mõnes liikmesriigis rahastamise piirmäär olla kõrgem kui praegune maksimaalselt 10 % riiklikust ülemmäärast. Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee toetab ettepanekuid investeerimisfondide kasutamise kohta saagi kindlustamise ning taime- ja loomahaiguste korral, leides, et eesmärk peaks olema tarbijate ja põllumajandustootjate kaitse. Nimetatud meetmed ei tohiks kahjustada kehtivaid kindlustussüsteeme ega ühenduse meetmeid (artikkel 44 ja veterinaarfond). Haiguste vältimise olulisuse tõttu kogu ühiskonna jaoks nõustub komitee komisjoni ettepanekuga, et liikmesriigid peaksid neid fondide kaasrahastama.

5.4.4. Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee on arvamusel, et artikli 68 kasutamine võib viia põllumajandustootjatele maksta-

vate toetuste olulise ümberjaotamiseni. Lisaks kardab komitee, et artikkel 68 ei ole piisav vahend kõigi nende probleemide lahendamiseks. Seetõttu peaksid liikmesriigid hoolikalt kaaluma artikli 68 võimaliku kasutamise tagajärgi põllumajandustootjatele. Komitee on seisukohal, et põllumajanduseelarvele varem eraldatud summad peaksid jääma põllumajandussektorisse ning neid võiks kasutada artikli 68 jaoks.

5.4.5. Tuleks uurida ümbersuunamise ja artikli 68 kumulatiivset mõju põllumajandusettevõtete sissetulekule. Komisjoni ettepanekute rakendamine võib tähendada otsemaksete vähendamist vähemalt $10 + 13\% = 23\%$ võrra. Seetõttu leiab komitee, et nimetatud mõjusid tuleks hoolikalt uurida.

5.5. Toetuse piirmäärad

5.5.1. Euroopa Komisjon märgib asjaolu, et ühtsete otsemaksete kasutuselevõtmine on muutnud toetuste jagamise läbipaistvamaks. Suur arv väikeseid toetussummasid saavaid põllumajandustootjaid põhjustavad suure halduskoormuse. Komisjon teeb ettepaneku, et liikmesriigid kehtestaksid minimaalse summana 250 eurot või minimaalse suurusena 1 hektari või mõlemad korraga. Lisaks teeb komisjon ettepaneku kasutada progressiivset ümbersuunamist. On tehtud ka ettepanek, et uued liikmesriigid võiksid saada ümbersuunamisest osa alates 2012. aastast.

5.5.2. Komitee nõustub põhimõtteliselt komisjoni ettepanekuga toetuse miinimumnõuete kehtestamise kohta halduskulude vähendamise eesmärgil, jättes nende miinimumnõuete rakendamise liikmesriikide otsustada.

5.5.3. Komitee leiab, et progressiivse ümbersuunamise üle peetavas arutelus keskendutakse küsimusele, kas võiks oodata kõrgemat ümbersuunamise määra neilt ELi ettevõtetelt, mis saavad aastas otsemaksetena rohkem kui 100 000 eurot. Kuna suured toetuste saajad saavad tavaliselt kasu mastaabisäästust, on teatud progressiivsus õigustatud, eelkõige seepärast, et ettevõtetel on siiski võimalus kasutada uusi teise samba meetmeid ja saada seega taas ÜPP vahendeid.

5.6. Turud

5.6.1. Komisjon tõstatab küsimuse, kuidas saaks luua tõhusa turvaabinõuna toimiva sekkumismehhanismi, mis ei sõltuks subsideeritud ekspordist. Komisjon teeb ettepaneku lihtsustada riiklikku sekkumist reguleerivaid sätteid pakkumissüsteemi laiendamise abil. Kõva nisu, riisi ning sealihaga puhul teeb komisjon ettepaneku sekkumine kaotada.

5.6.2. Komitee on seisukohal, et ühise põllumajanduspoliitika ja kaubanduslääbirääkimiste tulemusel 1992. aastast saadik aset leidnud siseturu juhtimismehhanismide nõrgenemine ning piiride kaitse vähenemine on muutnud ELi palju enam sõltuvaks maailmaturu kõikumistest. Samal ajal suurenevad nii nimetatud kõikumised maailmaturul kui seega ka risk: kliimamuutused põhjustavad kogu maailmas suuremaid saagikuse kõikumisi ja globaalne reisimine suurendab haiguste levimise riski. Põllumajandustootjad peavad tegelema kõigi nimetatud probleemidega. Kõnealus kontekstis võiks kõigist reguleerimisvahenditest loobumine olla ohtlik ajal, mil pakkumine ei suuda vastata nõudlusele.

5.6.3. Komitee arvates on ühise põllumajanduspoliitika ja eelkõige esimese samba üks kõige olulisemaid eesmärke pakkuda oma 500 miljonile tarbijale piisavas koguses ohutut ja mitmekesist toitu. Selle eesmärgi täitmiseks on vaja sobivaid vahendeid. Hoolimata asjaolust, et hankemenetlus võiks parandada turule orienteeritust, vähendab see põllumajandustootjate turvaabinõu ning võib suurendada ebakindlust turul. Seetõttu teeb komitee ettepaneku, et kõigepealt tuleks uurida praeguse sekkumiskava kohandamist, nt lühemat sekkumisperioodi. Komitee kutsub välja töötama uusi vahendeid säästva turvaabinõu loomiseks, arvestades Euroopa kodanike vajadust toiduohutuse ja põllumajandusettevõtete vajadust õiglase sissetuleku järele.

5.6.4. Komitee soovib komisjonil luua ELi turujuhtimisvõrgustikud, mille abil oleks säästva arengu raames võimalik ühitada pakkumine nõudlusega ning võimaldada kogu Euroopa tootjatel olla omavahel seotud, vastates sel viisil paremini sotsiaalsetele ootustele. Nii tasakaalustatakse turgude jõuvahekordi ja vastatakse paremini tarbijate ootustele. Komisjon peaks loodava organisatsiooni tegevust jälgima.

5.7. Maa tootmisest kõrvalejätmine

5.7.1. Komisjon teeb praeguste turuväljavaadete alusel ettepaneku loobuda maa tootmisest kõrvalejätmisest kui tarnekontrollivahendist. Liikmesriikidele antakse vahendid tagamaks keskonnaalase kasu säilimine.

5.7.2. Maa tootmisest kõrvalejätmine võib osutada kasulikuks ja paindlikuks tarnekontrollivahendiks. Komitee leiab, et vaatamata praegustele headele turuhindadele võib turuolukord teatud

hetkel taas nõrgeneda. Sellest tulenevalt leiab komitee, et mõistlik oleks maa tootmisest kõrvalejätmise süsteem säilitada, ⁽⁶⁾ kohandades keskaalu vastavalt turusuundumustele.

5.7.3. Komitee on seisukohal, et maa tootmisest kõrvalejätmisega seotud keskkonnaalane kasu tuleks säilitada, et tõsta põllumajanduse aktsepteerimist. Seda on võimalik saavutada vabatahtliku maa tootmisest kõrvalejätmisega maaelu arengu raames ainult juhul, kui on olemas piisavad stiimulid, mis varem puudusid.

5.8. Piimakvoodid

5.8.1. 1984. aastal võeti ületootmise tõttu kasutusele piimakvoodid. Komisjon leiab, et nende kasutuselevõtu põhjustanud tingimused ei ole enam asjakohased. Arvestades suurenevat nõudlust piima ja piimatoodete järele teeb komisjon ettepaneku suurendada iga-aastaseid piimakvoote 1 % võrra järgneva viie aasta jooksul. Niisugune kvootide suurendamine on mõeldud selleks, et valmistada ette nn pehmet maandumist, kui kvootide süsteem 2015. aastal lõpeb. Euroopa Komisjon on uurinud piimakvootide süsteemi muutmise sotsiaalset mõju. Kvootide kadumine toob kaasa piimatootmisesektori ümberkorraldamise, mille tulemusena surutakse konkurentsist välja eelkõige väikesemad piimatootjad ja see võib mõjutada teatud piirkondi.

5.8.2. Kuna kvootide süsteem lõpeb praeguse õiguskorra kohaselt 2015. aastal, kutsub komitee komisjoni üles analüüsima senisest üksikasjalikumalt, kuidas oleks võimalik pärast 2015. aastat saavutada prognoositavus ja piirkondlik tasakaal säästval turul. Piim on esmase tähtsusega tervislik toiduaine ning piimatootjatel on maapiirkondade majanduses oluline roll. Eriti tähtis on võtta kasutusele meetmed, mis aitavad põllumajandustootjatel parandada oma konkurentsivõimet.

5.8.3. Piimatootmine on ELi haavatavates piirkondades väga oluline sektor. Seetõttu kutsub komitee komisjoni üles nägema ette meetmed – sealhulgas finantsääted – piimatootmise ja elujõulise maapiirkondade majanduse säilitamiseks neis haavatavates piirkondades. Komitee on arvamisel, et komisjon ei ole esitatud ettepanekutega koostanud kasutuskõlblikku kontseptsiooni. Artikkel 68 on selleks üksnes osaliselt piisav vahend, mille abil ei ole kaugeltki võimalik katta oodatavaid suuri kulusi.

⁽⁶⁾ ELT C 44, 16.2.2008, lk 63, punkt 5.7.1.

5.8.4. Kuna praeguseks hetkeks ei ole esitatud tõelist kohandamiskava, siis on komitee kvootide kohandamise vastu. Kvoote tuleks kohandada vastavalt turunõudlusele ja mitte juhuslikult. 2015. aasta järgset perioodi silmas pidades on vaja luua Euroopa piimavõrgustik, et kohandada pakkumine tarbimisega ning luua uus võrgustikusisene jõuvahekordade tasakaal. Sel viisil oleks võimalik säilitada piimatootmine kõige haavatavates piirkondades.

5.9. Muud toetuskavad

5.9.1. Komisjon teeb ettepaneku toetuste viivitamatuks lahutamiseks toodangust valgurikaste kultuuride, kanepi, kõva nisu ja pähklite sektoris. Riisi, kartulitärklise, kuivööda ja lina puhul pakub komisjon välja toetuse lahutamise toodangust kaheaastase üleminekuperioodi jooksul.

5.9.2. Kui toetus ei ole toodanguga seotud, võib tootmine kaduda, avaldades negatiivset mõju piirkonna majandusele, keskkonnale või ELi varudele. Seetõttu on komitee seisukohal, et tuleb hoolikalt ja juhtumipõhiselt kaaluda võimalust muuta need toetused ühtseteks otsemakseteks ning vajadusel tuleks jätkata toodanguga seotud toetuse maksmist, et vältida tootmise olulist vähenemist haavatavates piirkondades. Need sektorid vajavad mõistlikku üleminekuperioodi ja sellega kaasnevaid meetmeid uute turuvõimaluste loomiseks.

5.9.3. Energiakultuuride eritoetuste süsteemi haldamine on vaevanõudev, ning kui arvestada nõukogu seatud eesmärgi biokütuste kaasamiseks, ei ole enam vajadust stiimuli järele tootmise tasandil. Energiakultuuride toetamisest vabaks jäänud summasid tuleks kasutada põllumajandustootjate positsiooni tugevdamiseks.

5.10. Kliimamuutused

5.10.1. Komisjon märgib, et kliima ja energiaga seotud küsimused on muutunud päevakorras kõige tähtsamaks. 2007. aasta märtsis otsustasid ELi juhid, et CO₂ heitkoguseid tuleb 2020. aastaks vähendada vähemalt 20 % võrra ning 30 % võrra juhul, kui suudetakse kokku leppida ülemaailmses eesmärkides. Komisjon leiab, et põllumajandus saab anda olulise panuse kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamisse.

5.10.2. Komitee on arvamisel, et ELi põllumajandus on kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamisse andnud suurema

panuse kui paljud teised sektorid ning ta peab seda suunda hoidma.⁽⁷⁾ Põllumajandus on ka üks nendest sektoritest, mida kliimamuutused kõige enam mõjutavad.

5.10.3. Üha pakilisemaks muutub vajadus paremini mõista kliimamuutuste mõju põllumajandusele, mistõttu on selle teema uurimine esmatähtis. Sedalaadi uurimistööd rahastatakse ELi teadusuuringute seitsmenda programmi raames, kuid seda tuleks kiirendada ja tugevdada.

5.10.4. Oluline on ka tugevdada põllumajandustootjate stiimuleid tulla toime kliimamuutustega ja võtta kasutusele kliima suhtes neutraalsed tootmissüsteemid. Selles osas toetab komitee soovituslikku loetelu kliimamuutustega seonduvatest tegevustest maaelu arengu kavas.

5.11. Veemajandus

5.11.1. ELi eesmärgid seoses veepoliitikaga on sätestatud vee raamdirektiivis. Komisjon märgib, et põllumajandusel on veemajanduses oluline roll.

5.11.2. Üks tungivamaid probleeme on seotud veega – nii selle nappuse ja kvaliteedi kui ka liigniiskuse ja üleujutustega. Komitee toetab seda, et osa toetuste ümbersuunamisest lisanduvaid summasid tuleks kasutada veemajandust puudutavate stiimulite tugevdamiseks maaelu arengu meetmete 2. telje raames. Komitee arvates peaksid nimetatud tegevused olema otseselt seotud põllumajandusega.

5.12. Taastuenergia

5.12.1. 2007. aastal seadsid ELi juhid siduva 20 % eesmärgi taastuenergia allikate kasutamiseks, sealhulgas biokütuste osakaalu 10 % bensiini ja diislikütuse tarbimisest.

5.12.2. Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee toetab soovituslikku loetelu taastuenergiaga seotud meetmetest.

⁽⁷⁾ Euroopa Komisjoni uurimus „Kliimamuutused: põllumajanduse väljakutsed“ (detsember 2007).

5.12.3. Komitee leiab, et äärmiselt oluline on edendada edasisi teadusuuringuid tootmissüsteemide optimeerimiseks, et bioenergia panus CO₂ heitkoguste vähendamisse ja energiatõhususse oleks maksimaalne. Tuleb edasi uurida teise põlvkonna biokütuste väljaarendamise võimalusi, kasutades selleks põllumajanduse kõrvalsaadusi.

5.12.4. Põllumajandustootjad võiksid olla väga olulised säästva bioenergia varude pakkujad kohalikul või piirkondlikul tasandil (nt mikrotootmisüksused, mis kasutavad kohalikku biomassi), andes nii panuse Kyoto eesmärkide täitmisel. Riigiabieskirjades tuleks selliste projektide puhul teha erandeid.

5.13. Bioloogiline mitmekesisus

5.13.1. Komisjon on seisukohal, et suur osa Euroopa bioloogilisest mitmekesisusest sõltub põllumajandusest ja metsandusest ning et bioloogilise mitmekesisuse kaitsmiseks tehtavaid jõupingutusi tuleb suurendada. Põllumajandusel on bioloogilise mitmekesisuse kaitsmisel võtmeroll. Liikmesriigid on võtnud endale kohustuse peatada bioloogilise mitmekesisuse vähenemine aastaks 2010.

5.13.2. Mitmetes liikmesriikides on häid näiteid projektidest, millega parandatakse bioloogilist mitmekesisust. Komitee toetab komisjoni mainitud soovituslikke meetmeid bioloogilise mitmekesisuse parandamiseks tingimusel, et antavad stiimulid lähevad otse põllumajandustootjatele, kes on väga vajalikud majanduse ja töövõimaluste säilitamisel elujõulistes maapiirkondades.

5.14. Teise samba tugevdamine

5.14.1. Komisjon näeb ette, et nende nelja uue väljakutsega (punktid 5.10 kuni 5.13) tuleks tegeleda uue meetmepaketi abil, mis paigutatakse teise samba alla ning mille jaoks täiendavalt vajalikud rahalised vahendid pärineksid ümbersuunamisest saadud summadest. Komisjon märgib, et kohustusliku ümbersuunamise suurendamine on ainus võimalus saada täiendavaid rahalisi vahendeid maaelu arenguks, kuna ELi kõik muud vahendid on 2013. aastani juba eraldatud. Komisjon teeb ettepaneku suurendada kohustuslikku ümbersuunamist 8 % võrra nelja etapi kaupa aastaks 2012.

5.14.2. Komitee on seisukohal, et 2007.–2013. aasta finantsperspektiivide üle peetud läbirääkimiste tulemused on viinud teise samba ebapiisava rahastamiseni. Komitee arvates tuleb säilitada ÜPP erinevad funktsioonid. Edasised sammud esimese

samba otsetoetuste muutmiseks peavad olema kooskõlas kõnealuse nõudmisega.⁽⁸⁾ Seetõttu toetab komitee väljapakutud ümbersuunamist ainult juhul, kui tagatakse, et eelarve on selgelt ja konkreetselt suunatud just põllumajandustootjate toetamisele uute väljakutsetega toimetulekul. Tuleb tunnustada põllumajanduses loodavate töökohtade ja põllumajanduses töötavate inimeste rolli selles muutuste protsessis. Ühise põllumajanduspoliitika elluviimine liikmesriikide maaelu arengu kavade kaudu tuleb muuta tõhusamaks ja põllumajandustootjatele kättesaadavamaks. Riigipoolne kaasrahastamine tuleb tagada juba ette.

6. Tervisekontrolli ettepanekute mõju eelarvele

6.1. Komisjon tuletab meelde, et ühine põllumajanduspoliitika sisaldab finantsdistipliini mehhanismi. Kuna enamik toetusi on nüüd kindlasummalsed ja turuväljavaade on oluliselt paranenud, on finantsdistipliini rakendamise võimalus vähenenud. Lisaks märgib komisjon, et ümbersuunamise ettepanekud on eelarve suhtes neutraalsed, kuid võivad põhjustada lisakulutusi liikmesriikidele. Komisjon ei prognoosi peaaegu mingeid lisakulutusi turumeetmetele.

6.2. ÜPP kogueelarve on vähenenud 0,6 %-lt ELi SKTst 1993. aastal alla 0,4 % 2007. aastal. Tegelikud eelarvekulud on tõusnud umbes 40 miljardilt eurolt 1995. aastal ligikaudu 50 miljardi euroni 2007. aastal (sealhulgas kulutused maaelu arengule) vaatamata sellele, et liikmesriikide arv on peaaegu kahekordistunud – 15-st 27-ni.

6.3. 15 aastat tagasi kulutas EL eksporditoetustele 10 miljardit eurot. 2009. aastal piirdub see eelarve vaid 350 miljoni euroga.⁽⁹⁾ Euroopa Komisjon on nõustunud eksporditoetuste täieliku kaotamisega 2013. aastaks tingimusel, et kaubanduspartnerid võtavad samalaadseid kohustusi.

6.4. Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee peab ühist põllumajanduspoliitikat ELi üheks olulisemaks alustalaks. Toiduainete olukord maailmas näitab, et ühine põllumajanduspoliitika on ka edaspidi väga vajalik. Komitee on seisukohal, et põllumajandustootjad ei ole olulised mitte ainult toiduainetega varustamises, vaid nad peavad täitma multifunktsionaalset rolli.

⁽⁸⁾ Vt allmärkus 5.

⁽⁹⁾ „The Common Agricultural Policy: sorting the facts from the fiction”, 20. juuni 2008.

7. ÜPP pikaajaliste eesmärkide suunas pärast 2013. aastat/finantsraamistik

7.1. Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee leiab, et oleks kasulik püstitada ÜPP selged eesmärgid ja prioriteedid pärast 2013. aastat, et anda panus aruteludesse järgmiste finantsperspektiivide üle.

7.2. Pidades silmas, et maailma elanikkond kasvab 2050. aastal eeldatavasti 9 miljardini ja tarbimine inimese kohta suureneb, suureneb ka vajadus toiduainete järele. Samas väheneb hea põllumajandusmaa hulk kogu maailmas selliste tegurite tõttu nagu erosioon, sooldumine ja linnastumine. Niisiis ei saa Euroopa tarbijad tulevast toiduainetega varustatust võtta iseenesest mõistetavana. Tulevases ühises põllumajanduspoliitikas tuleb nimetatud uusi arenguid arvesse võtta.

7.3. Tarbijad Euroopas vajavad piisavas koguses tervislikku ja mitmekülgset toitu, mida tuleb toota säästval viisil. Import peab vastama ELi standarditele, mis praegu alati nii ei ole. Samal ajal muretsuvad Euroopa kodanikud kliimamuutuste ja säästvuse pärast. ELi põllumajandustootjatel on oluline osa ühiskonna ootuste täitmisel.

7.4. Tootjad eelistavad saada oma sissetuleku turult. Euroopa ühiskond aga ootab, et põllumajandustootjad pakuksid hulka teenuseid, mida turg ei hüvita. Seetõttu jäävad tootjatele esmatahtsaks säästvate tootmissüsteemide kõrgeimate standardite tagamist ja lisateenuseid hüvitavad otsetoetused ning maaelu arengu toetused. Lisaks jääb ühine põllumajanduspoliitika peamiseks piirkondade majanduse toetamise vahendiks.

7.5. Punktis 3.3 nimetatud eesmärkide saavutamisel peaks ÜPP tulevikus keskenduma enam:

— ohutu ja mitmekülgse toidu ja taastuenergia varude tagamisele;

— põllumajandustootjatele õiglase sissetuleku tagamisele;

— selle tagamisele, et tootmine oleks kõigis ELi piirkondades nii säästev kui ka konkurentsivõimeline;

— majandustegevusele ja töövõimalustele kaasa aitamisele elujõulistes maapiirkondades.

7.6. Komitee leiab, et pikemas perspektiivis tuleks ÜPP eesmärgi ja nende saavutamise vahendeid kõigis liikmesriikides paremini ühtlustada.

7.7. Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee tõstab esile vajadust piisavate rahaliste vahenditega ELi põllumajanduspoliitika järele lühikeses ja pikemas perspektiivis. See nõuab oletatavalt summasid, mis on varasemaga (vähemalt) samal tasemel. Poliitikute ülesanne on kodanikele paremini selgitada ÜPP vajalikkust ja üksikute meetmete mõttekust, nii et ei oleks pidevat arutelu rahaliste vahendite üle.

Brüssel, 23. oktoober 2008

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee
president
Mario SEPI

LISA

Sektsiooni arvamuse järgnevad punktid asendati plenaaristungil vastuvõetud muudatusettepanekutega, kuid nad kogusid hääletamisel enam kui veerandi antud häälest.

Punkt 1.7

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee kutsub analüüsima senisest üksikasjalikumalt piimaturu arengut, arvestades et piimakvootide süsteem kaotab praeguse õiguskorra kohaselt 2015. aastal kehtivuse. Arvestades vajadust planeerimiskindluse järele, kutsub komitee kohandama kvote, millega tagatakse põllumajandustootjatele nn pehme maandumine eeldusel, et see ei too kaasa turumoonutusi. Komitee kutsub komisjoni üles võtma meetmed piimatootmise säilitamiseks haavatavates piirkondades ning selgitama nende finantstagajärgi ja rahastamist.

Hääletustulemus

Poolt: 66 Vastu: 42 Erapooletuid: 41

Punkt 1.8

Komitee tunnistab Euroopa Komisjoni mainitud uusi väljakutseid seoses kliima, vee, taastuvate energiaallikate ja bioloogilise mitmekesisusega. Need uued väljakutsed nõuavad täiendavaid rahalisi vahendeid toetuste ümbersuunamise ja struktuurifondide kasutamise kaudu. Komitee on arvamusel, et toiduohutuse tugevdamist tuleks samuti pidada uueks väljakutseks.

Hääletustulemus

Poolt: 64 Vastu: 58 Erapooletuid: 37

Punkt 1.9

Komitee leiab, et ümbersuunamise osas on seisukohad väga erinevad. Kompromissina teeb komitee ettepaneku, et ümbersuunamismäär uute väljakutsete rahastamiseks peaks piirduma kokku 3 %-ga ning teeb ettepaneku tõsta künnis 7 500 euron. Komitee ei poolda edasist progressiivset ümbersuunamist. Lisarahastamine tuleks suunata just põllumajandustootjate aitamisele.

Hääletustulemus

Poolt: 64 Vastu: 58 Erapooletuid: 37

Punkt 5.5.3

Komitee leiab, et progressiivse ümbersuunamise üle peetavas arutelus on kaalul mitmed aspektid. Progressiivsus muudab otsetoetuste haldamise keerulisemaks. Paljudel juhtudel pakuvad nii suuremad kui ka väiksemad põllumajandustootjad töökohti, mis on piirkonna jaoks oluline. Komitee on seisukohal, et ümbersuunamine mõjutab kõige enam suurimate toetuste saajate kasumeid. Teiselt poolt saavad suured toetuste saajad tavaliselt kasu mastaabisäästust. Seetõttu on progressiivsel ümbersuunamisel oluline mõju erineva suurusega põllumajandustootjate konkurentsiitingimuste tasakaalustamisel. Põllumajandustootjad peavad oskama planeerida ning seega arvestada ametiasutuste kehtestatud kohustustega. Nimetatud argumentidele toetudes ei poolda komitee progressiivset ümbersuunamist.

Hääletustulemus

Poolt: 64 Vastu: 58 Erapooletuid: 37

Punkt 5.7.3

Komitee on seisukohal, et maa tootmisest kõrvalejätmisega seotud keskkonnavaline kasu tuleks säilitada, et tõsta põllumajanduse aktsepteerimist. Seda on võimalik saavutada vabatahtliku maa tootmisest kõrvalejätmisega maaelu arengu raames, kui on olemas piisavad stiimulid ning neid stiimuleid hüvitatakse vastavalt. Komitee seisukoht on, et maaelu arengu toetus tuleks siduda põllumajandustootjate tegevusega.

Hääletustulemus

Poolt: 64 Vastu: 58 Erapooletuid: 37

Punkt 5.8.3

Piimatootmine on ELi haavatavates piirkondades väga oluline sektor. Seetõttu kutsub komitee komisjoni üles nägema ette meetmed – sealhulgas finantssätteid – piimatootmise ja elujõulise maapiirkondade majanduse säilitamiseks neis haavatavates piirkondades. Komitee on arvamusel, et artikkel 68 on selleks üksnes tinglikult piisav vahend, mille abil ei ole kaugeltki võimalik katta oodatavaid suuri kulutusi.

Hääletustulemus

Poolt: 66 Vastu: 42 Erapooletuid: 41

Punkt 5.8.4

Komitee on seisukohal, et aastatel 2009–2015 tuleks kvoodid kohandada vastavalt turu arengule. Piimatootjad vajavad planeerimiskindlust ja sujuvat üleminekut. Seetõttu kutsub komitee üles kohandama kvote, millega tagatakse pehme maandumine tootjatele. Kõnealused kohandused ei tohiks ohustada turu stabiilsust ning nende tegemisel tuleks võtta arvesse väikeste piimatootjate ja piirkondade haavatavat olukorda.

Hääletustulemus

Poolt: 66 Vastu: 42 Erapooletuid: 41

Punkt 5.14.1

Komisjon näeb ette, et nende nelja uue väljakutsega (punktid 5.10 kuni 5.13) tuleks tegeleda uue meetmepaketi abil, mis paigutatakse teise samba alla ning mille jaoks täiendavalt vajalikud rahalised vahendid pärineksid ümbersuunamisest saadud summadest. Komisjon märgib, et kohustusliku ümbersuunamise suurendamine on ainus võimalus saada täiendavaid rahalisi vahendeid maaelu arenguks. Komisjon teeb ettepaneku suurendada kohustuslikku ümbersuunamist 8 % võrra nelja etapi kaupa aastaks 2012.

Hääletustulemus

Poolt: 64 Vastu: 58 Erapooletuid: 37

Punkt 5.14.2

Komitee on seisukohal, et 2007.–2013. aasta finantsperspektiivide üle peetud läbirääkimiste tulemused on viinud teise samba ebapiisava rahastamiseni. Komitee arvates tuleb säilitada ÜPP erinevad funktsioonid. Edasised sammud esimese samba otsetoetuste muutmiseks peavad olema kooskõlas kõnealuse nõudmisega ⁽¹⁾. Seetõttu võib komitee toetada edasist ümbersuunamist juhul, kui tagatakse, et eelarve on selgelt ja konkreetselt suunatud just põllumajandustootjate toetamisele uute väljakutsetega toimetulekul. Lisaks komisjoni mainitud neljale väljakutsele soovib komitee lisada sinna hiljuti toiduainete hindade üle peetud arutelude põhjal toiduainetega kindlustatuse ja toiduohutuse väljakutsed. Tuleb tunnustada põllumajanduses loodavate töökohtade ja põllumajanduses töötavate inimeste rolli selles muutuste protsessis. Ühise põllumajanduspoliitika elluviimine liikmesriikide maaelu arengu kavade kaudu tuleb muuta tõhusamaks ja põllumajandustootjatele kättesaadavamaks. Riigipoolne kaasrahastamine tuleb tagada juba ette.

Hääletustulemus

Poolt: 64 Vastu: 58 Erapooletuid: 37

Punkt 5.14.3

Otsetoetused on üliolulised väärtuste jaoks, mida põllumajandus ühiskonna jaoks esindab. Lisaks vajavad piimatootjad planeerimiskindlust. Teisest küljest tunnistab komitee komisjoni mainitud uusi väljakutseid. Komitee märgib, et arvamused toetuste ümbersuunamise kohta on väga erinevad. Kompromissina pakub komitee ümbersuunamis määraks välja kokku 8 % (praegune 5 % pluss 3 × 1 %). Komitee soovib uurida võimalusi kasutada lisaks maaelu arengu fondidele ka muid rahastamisvõimalusi, nagu näiteks struktuurifondid. Samuti soovib komitee tõsta künnise 7 500 euron. See peab asendama vabatahtliku ümbersuunamise. Põhjalikult tuleks uurida ka ümbersuunamise ja artikli 68 võimalikku negatiivset koosmõju põllumajandustootjate sissetulekule.

Hääletustulemus

Poolt: 64 Vastu: 58 Erapooletuid: 37

Punkt 6.4

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee peab ühist põllumajanduspoliitikat ELi üheks olulisemaks alustalaks. Toiduainete olukord maailmas näitab, et ühine põllumajanduspoliitika on ka edaspidi väga vajalik. Komitee on seisukohal, et põllumajandustootjad ei ole olulised mitte ainult toiduainetega varustamises, vaid nad peavad täitma multifunktsionaalset rolli. Seetõttu tuleks kogu eelarve kokkuhoidu kasutada põllumajandustootjate positsiooni tugevdamiseks säästvuse tagamist silmas pidades.

Hääletustulemus

Poolt: 64 Vastu: 58 Erapooletuid: 37

⁽¹⁾ Vt allmärkus 5.